

en lairet
i en
loperena...

EL TUSSÓ NEGRE

SETMANARI SATÍRIC. NÈGRE

... són
companys

Any III-Núm. 118

Barcelona, 19 de setembre de 1933

Preu: 20 cèntims

EL TUSSÓ
N E G R E
per al senyor
Giralt

Concedí el Tussó Negre al señor Casimir Giralt, malgrat tenir la convicció que tan bon punt el tingui al seu poder se'l polirà.

De tots els regidors radicals a l'Ajuntament de Barcelona, el señor Giralt és el més autènticament radical, ja que cap com ell no porta amb tanta dignitat la màxima aquella d'afarista i diques-me moro. Ell, com a afastar-se, s'afasta tot el que pot, i quant als moros, també excelleix en llur conreu.

Però, tots els mèrits d'hàbil escamotador del señor Giralt, aquesta setmana han quedat empitius per les declaracions que ha fet als periodistes. El gran financer de les finances alienes, ha demanat el poder, a semblança del seu caudillo. El señor Giralt no pretén altra cosa que ésser Conseller de la Generalitat i que hom li deixi remenar les círcles fiduciaris. El señor Giralt, en aquelles estones que fa petar una becaina mentre corre la sessió municipal, somnia aquell Olimpo d'Oro que va estar a punt, a punt d'ésser una realitat. Aquesta idea no el deixa viure despatx, i per això l'home dorm tan sovint.

El señor Giralt és una esperança per a Catalunya. Té en el magí el projecte d'un Banc de la Generalitat i un grapat de coses més. Té, a més, idees molt clares sobre tot allò que sigui moneda. No li manca ambició ni una pràctica llarguissima adquirida en els mons frívols de la revista teatral i de l'Ajuntament barceloní. Si el señor Macià tingués una mica de visió política i es preocupa verament de l'humil, seria sensible al plany del señor Giralt i el deixaria fer.

De moment, si mai torna a anar al Govern de la Generalitat, podrà lluir al coll el nostre sospirat Tussó Negre.

Una negra maniobra de la reacció?

Si Déu vol, la setmana vinent ens quedarem a les fosques. El país hi viu perpetuament, però, si les coses no s'arreglen, la setmana que ve encara hi viurem més, ja que els obrers de les fàbriques d'ilum i força amenacen amb una vaga.

El govern Lerroux havia de condicionar-nos fatalment a aquest estat de coses. Aprofitant la negra nit, tornaran a invadir-nos els jesuïtes i tots els bandejats monàrquics. A nosaltres no ens quedarà altre recurs que aguantar l'espelma.

— Qui en dóna més?

LA DECLARACIÓ MINISTERIAL DEL GOVERN LERROUX

Per a fer una apel·lació al país, eixamplar la Repùblica i resoldre els problemes, no cal ésser original

La notícia que el señor Lerroux preparava la declaració ministerial del Govern per donarla a l'opinió pública mentre aquesta esperava la reobertura de les Corts, arribà en aquesta Redacció, es pot dir al mateix temps que en sortia l'ordre comunicatori al nostre corresponsal a Madrid perquè es procurés l'esmentada declaració, costés el que costés, caigüés qui caigüés i hi petés qui hi petés.

Els nostres corresponentis són actius, diligents i, si no excessivament honrats, perquè saben el valor d'un duro, poc se n'hi falta.

I és gràcies a aquesta darrera qualitat que avui podem oferir als nostres lectors el text íntegre de l'esmentada declaració:

«Vag trobar don Alejandro—ens diu—ocupadíssim. Amb unes tisores anava retallant un munt de vells diaris i els enganxava damunt de quartilles. Després, taxava, afegia, lligava paràgrafs.

—Estoy redactando la declaración ministerial—ens digué—. Yo, como usted mismo, he sido periodista, y no he de encomiar el valor de las tijeras. Nihil novum sub sole, como dice el dicho, y siendo así, ¿por qué preocuparse? Nuestra patria, empujada por el socialismo, se encuentra en tiempos idénticos a otros de oprobiosa memoria, y como en aquellos tiempos

nefandos, hoy es preciso salvar a España. Nada más le diré sino que el Ejército está descontento. Y con un Ejército descontento no es posible hacer grande una patria.

S'interrompé, va escriure una mica més, va corregir unes errades d'imprenta, mirà les quartilles en perspectiva, hi estampà la signatura, i pregant-nos que un cop l'haguéssim copiat l'hi tornessim, ens llurà el document contra reembossament. Heu-vos el ací:

Al país

Españoles: Ha llegado para nosotros el momento, más temido que esperado, de recoger las ansias, de atender el clamoroso requerimiento de cuantos amando la patria no ven para ella otra salvación que libertarla de los profesionales de la política socializante, de los hombres que por una u otra razón nos ofrecen el cuadro de desdichas e immoralidades que empezaron el año 31 y amenazan a España con un próximo fin trágico y deshonroso. Con frecuencia parecían pedir que gobernasesen los que ellos decían no dejaban gobernar, aludiendo a los que han sido su único freno, y llevaron a las leyes y costumbres la poca ética sana, el tenue tinte de moral y equidad que aun tienen, pero a los cuales no querían ceder el turno porque afirmaban, ¡los insensatos!, que porque tenían mayoría en el Parlamento la tenían en el país.

Pero el país les ha dado un mentis en las últimas elecciones para el Tribunal de Garantías, y la elección de don Juan March ha revelado con claridad meridiana que el país estaba con nosotros, y ahora vamos a recabar todas las responsabilidades y a gobernar nosotros u hombres militares que representen nuestra moral y doctrina.

Pero para conseguir esto es preciso una ardua labor de pacificación de los espíritus perturbados por las anteriores gobiernos; es indispensable restituir a la profesión militar aquellos patriotas sacrificados en aras de un sectarismo funesto, y aquel prestigio que hizo de España una nación en cuyos dominios no se ponía el sol, haciendo de ella una profesión asequible, honesta y productiva, y es por esto que el Gobierno se propone antes de darle el Poder, fortalecer el Ejército cubriendo las vacantes que el anterior Gobierno creó en el generalato, creando una Academia Militar en Zaragoza y habilitando una prisión militar para los altos grados con todo el confort que la jerarquía exige.

Y para que el cambio no sea brusco, nombrando gobernadores civiles a todos los militares por riguroso turno en cola.

Esto, acompañado de una amplia amnistía, ha de preparar la nación para los grandes destinos a

de gastos: sospechosa política arancelaria y social por la tendencia y más porque quien la maneja hace alarde de descodada inmoralidad; rastreñas intrigas políticas tomado por pretexto la tragedia de Marruecos (això va per al señor Moles); indisciplina social que hace el trabajo ineficaz y nulo, precaria y ruinosa la producción agrícola e industrial; impune propaganda comunista; impiedad, incultura, laicismo y antimilitarismo; desuada propaganda separatista; pasiones tendenciosas alrededor del problema de las responsabilidades.

Remeis a dojo

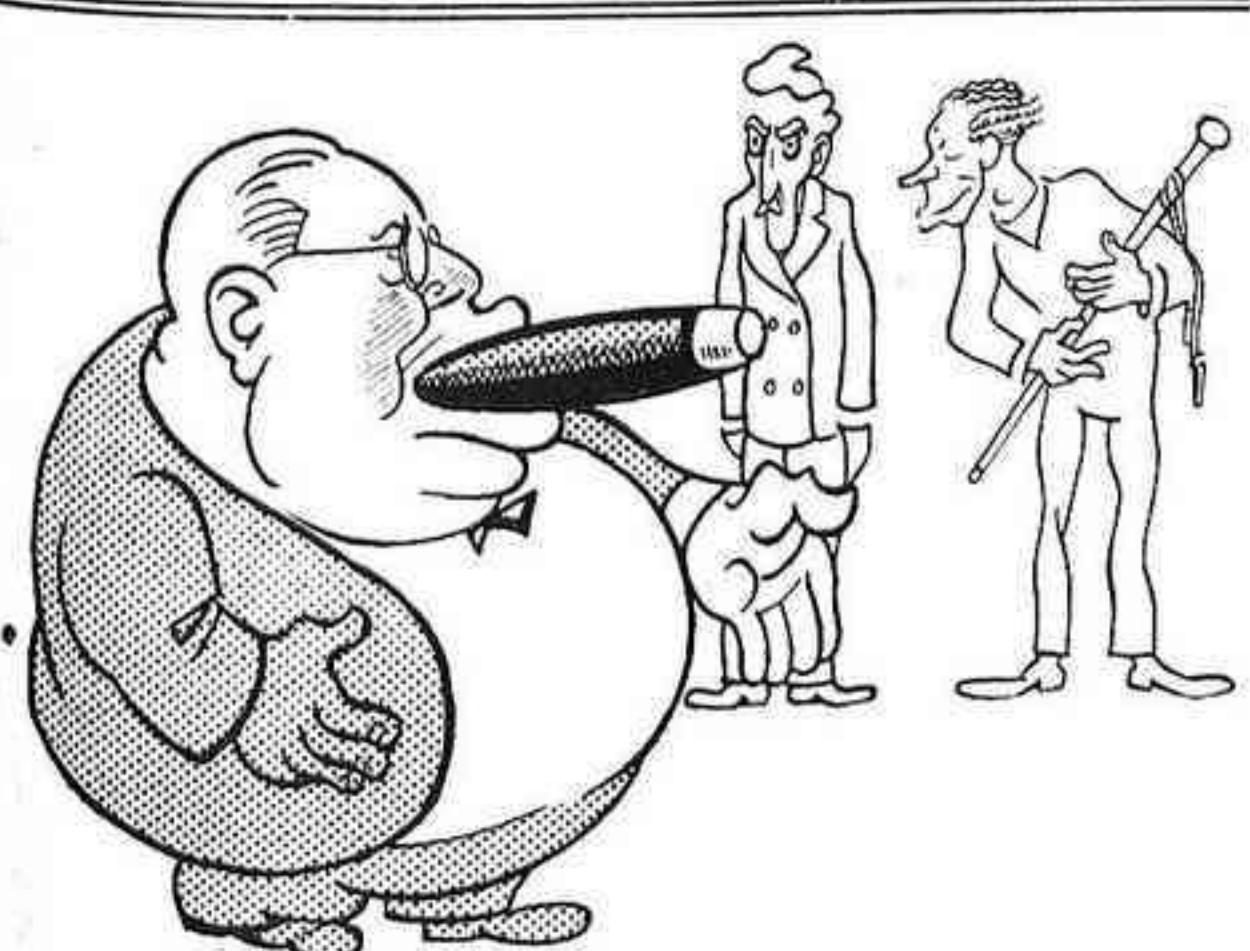
No venimos a llorar lástimas y vergüenzas, sino a ponerlas pronto y naturalmente radical remedio, para lo que requerimos el concurso de todos los buenos ciudadanos.

Queremos ser ministros y tenemos más ambición que la de servir a España.

Entendemos que uno de los mayores males de España es la falta de rendimiento en el trabajo, y así, no empezando por los funcionarios, pero sí acabando por los obreros se les exigirá que trabajen. Estamos dispuestos a respetar todas las leyes sociales que apoyen al patrono, y aun nos parecen escasas. Sólo aumentando la jornada de trabajo se hallará la producción española en condiciones de competir con la extranjera.

El poble està amb ells

El Gobierno actual, si no es precisamente un Gabinete de técnicos, es cosa muy parecida, y lo que cada uno de sus componentes tenga por ideario político ha quedado fácil y definitivamente plasmado en una doctrina general. Lo mismo puede tener de vida unos meses que muchos años. Pero serán muchos años. ¿Por qué? Si cuando salgo por esos pueblos las mujeres alzan sus hijos para que me conozcan y vean en mí (valga la inmodestia) el salvador de la patria; si os tengo a vosotros; si cuando salgo todos los domingos solo, a pie, por esas calles, con mi capa española, son los días que tengo las ovaciones más claras, más populares; si en esos días es cuando veo alegrías jóvenes y seductoras modistillas que vienen a tirarme de los pliegues de la capa, para ver si efectivamente soy Alejandro Lerroux, un hombre que no tiene para ellas el peligro de la juventud, sino la significación de que siempre está dispuesto a dedicar hasta el último aliento de su vida al servicio de la patria, de esa patria que ellas, aun sin sospecharlo, tan genuinamente representan; si todo esto es cierto, como lo es, podemos afirmar que con nosotros está el pueblo español.

LES TEMPTACIONS DE DON FRANCESC

Giralt.—Ja ho sabeu! Podeu manar i disposar.
Aiguader.—No troba que fa més patroxa que en Lluhí?
Macià.—Calla dimoni templador, calla!

Els radicals al Govern de Catalunya

El señor Giralt amplia les seves declaracions

Després que el Sr. Giralt hagué fet les seves famoses declaracions a la Premsa demandant part al Govern de Catalunya, varem anar a visitar-lo perquè ens precisés alguns punts.

—No ho entén? —ens pregunta despertant-se tan bon punt haguérem acabat el nostre preambul. Es molt facil, continua, i en pot resumir en una frase ben catalanesca: Part hi vull! Més ben dit, perquè ens volem, perquè no sóc jo sol.

—I, quina part?

—Una mica de cada cosa.

Vosté comprendrà que la magnanimitat del Govern Lerroux en deixar tranquil els governadors de Catalunya i el governador general mereix una recompensa i el menys que pot fer l'Esguarda és tornar-nos el lloc al Govern de la Generalitat del temps d'efusió republicana.

—Però, és que ara hi ha el Parlament i, comprendrà...

—Ja, ja, ja! El Parlament!

Però, no hem quedat que l'opinió està divorciada del Parlament? Amb el decret de disseny... A més, nosaltres li hem donat un ministre a l'Esguarda.

—Però si diuen que dimitti.

—Ah, dimitti? Dones així tot està resolt amb poques, poquissimes paraules. A Catalunya hi ha un governador general, no?

—Sí, señor.

—Que representa la Generositat i el Govern central, no?

—Dones estableixen el règim andorrà i en paus. Per Catalunya el señor Selves; pel Govern de Madrid el cardenal Segura. Coprínceps o cogovernadors o cogenerals o com vulguí. Comprèn?

—Comprèn, si señor, comprèn.

—Dones compiti!

Renunciarem a comptar; el Sr. Giralt ja ho havia fet per a nosaltres de tota la vida.

llibremente y con pronunciamientos favorables, como sucedió en tiempos del Directorio. A nadie ha cerrado el régimen el camino de la restitución de su buen nombre, y menos si, por alcanzar la digna aspiración de legarlo a sus hijos limpio de toda imputación, se impone sacrificios compensadores para el interés público de posibles daños inferidos anteriormente. Este es el caso del señor March, con quien sólo ha podido proceder así y declararlo *urbi et orbe* un gobernante cuya *austeridad* como tal está por encima de toda insidiosa y sospecha, y al que el juicio público ha concedido la virtud y la autoridad de purificar cuanto toca. Contra este concepto firme e irreversible del pueblo español, nada valen ni pueden las campañas de difamación de *Hojas Libres* ni de otros libelos de su juez.

Les visites al ministeri de la Guerra

Y para demostrar que el pueblo y el Ejército están con nosotros, es justo hacer resaltar respecto a las recepciones del Ministerio de la Guerra, que a ellas han concurrido seis mil personas, que no se ha registrado ni el menor acto de incorrección respecto a intento de entrar sin tarjeta, traje preventivo, bailes, orden en la utilización de servicios y consumo de refrescos ofrecidos a los invitados a testificar su simpatía al señor Rocha, lo que dice mucho y bien en favor de la corrección social colectiva de clases, en su mayoría modestas, pero perfectamente educadas.

Contra el catalanisme

Y por lo que hace referencia al

Com veu, el señor Lerroux, l'obertura de les Corts

catalanismo en Catalunya, los ideales autonomistas de este Gobierno relevan de todo cementario. Así, pues, no solamente no ve el Gobierno con agrado el renacimiento de tales tendencias y propagandas, sino que las estorbará categóricamente, porque, consciente del especial deber que tiene que cumplir con el país en estos momentos y circunstancias, de pacificación de los espíritus, no ha de caer en flaquezas y claudicaciones, por las que contraería enorme responsabilidad.

Contra l'enxufisme

El Gobierno anterior ha dejado el Tesoro nacional esquilmando por el enxufismo. Y no obstante, los ministerios y otras oficinas tienen los asuntos atrasados por falta de personal, como se ha podido comprobar en el de Trabajo, según dolorosas declaraciones del señor Samper. Uno de los primeros cuidados de este Gobierno será, pues de corregir esta deficiencia que no favorece más que los profesionales del enxufismo socialista.

Un govern mascle

Para terminar, hemos de decir que este movimiento es de hombres: el que no sienta la masculinidad completamente caracterizada, que espere en un rincón, sin perturbar, los días buenes que para la patria preparamos.

Españoles: ¡Viva España y viva el Rey!, ay, ¡¡¡Viva la República!!!

Un truc com una casa

En acabar de llegir el document, observarem:

—Ens sembla que tot això ja ho havíem llegit.

—Claro, hombre, claro; ¿pero cómo quería usted que con estas prisas pudiera escribir una declaración completamente original? Esto siempre se hace así. Sanjurjo copió su manifiesto del manifiesto revolucionario. Yo no podía hacer lo mismo, porque precisamente trabajo para la incorporación de los monárquicos a la República, y les hubiera chocado. Por esto he buscado mi material en las notas oficiales de Primo de Rivera. Así se sentirá más en su ambiente: la República se ensanchará, como dice Gariel.

amb el cor a la mà

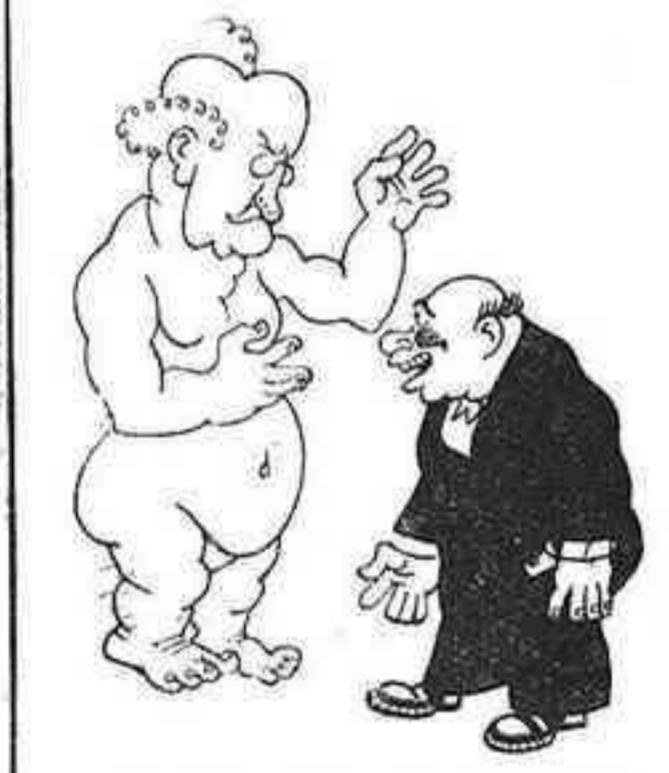
LA CARA DEL MINISTRE

De la República ençà, tois els ministres que venien a Barcelona en viatge particular prescindien de tot l'aparell oficial, i creien millor no molestar les autoritats, corporacions etc., obligant-les a aeuir a l'estació, a desfilar després en la recepció i altres nüturies que comporta el protocol.

Però els ministres radicals, pel que es veu, estan disposats a revolucionar els costums polítics del país. Tan bon punt el flamant ministre de la Guerra tingué la cartera a la butxaca, no pensà en res més sinó en venir a Barcelona ja festejant davant dels seus correligionaris radicals. Per això, advertí previament l'autoritat militina de Barcelona que volia una rebuda de primera, no plauent-hi absolutament res.

Així, dissabte, a la vigília de la vinguda del Sr. Roche, a l'esplanada que hi ha davant dels Quarters Nous, una companyia de soldats assajà per espai de dues hores la presentació d'honor al ministre, representat per un caporal. Amb el temps, hom havia ja oblidat com anava allò.

* * *

— El proxim Govern Lerroux.

Ritmés Alexandrins

Sanglota la pompa sonora i la vara d'alcalde, que brilla damunt del meu cap com un cérvol de flames, mentre sota la mar sanguenta que esbotxa la platja, en un ritme feixuc de cadenes i lloses trencades, es remou la tenebra enlotaïda i la llengua maligna, i el germà del monòc somriu tot voltat de promeses i de llibres que vénen corrents per l'amplada deserta, tremolosa de fum i de dol que perdura per sempre, l'intel·lecte més pur que fulgura, i els astres empirics que el contemplen, l'enveja esblamant les llurs galtes, i jo canto la glòria cabdal del Jamós Alexandre, no d'aquell que menava soldats pels deserts pedregosos, i regia, superb i orgullós, els destins del seu poble, bo i menant-lo de ret en florida carrossa de glòria a la història perenne i augusta, memorable i eterna, per encís dels infants, per esplai de les mares sofertes i per gong dels barons i els ardits jovencells que llegeixen les gestes

que en els llibres deixà consignades amb lletres perpètues una mà diligènt, tremolosa d'espant i de joia. Jo no canto, com diu, les præses remotes i aquell fill de Filip que vencia l'exèrcit dels perses, Alexandre apelat, i apelat, per escreix, també Magne; sinó un altre Alexandre més gran i més fort i més digne, l'Alexandre que, avui, amb les mans totes plenes, ve amorós, generós, provident i esperat pels qui tenen fam i set, set i fam de justícia i de pa i de sopars, de vi blanc, de vi roig, de capons, de pollastres, de permil, de fuagrás, de becades sens nombre, de porcells, de perdius, de faisans i de trufes, de torrons, de xampany, de pa amb oli i xacutet, de llagosta i salmó, de llobarro i de ròmol, i, diguem-ho en un mot, de bons plats de vianda. Alexandre, tu vén i traus nosre ventre de pena!

Jo no haurem de captar, ja no haurem de mirar com els altres dels llocs de govern ens exciten la gana. Ja venim, ja venim! Prou sentim com ens crida l'amorosa senyor que s'escapa pel tap de les olles, amb un tuf que al pobret ajamat el retorna i l'empeny cap amunt, a l'altar de la Pàtria, a lluirar-se de ple al cruent sacrifici de manà i governar treballant nit i dia, incansable i ardit al davant de la lluita que ha d'emprendre ben tot en honor de la pàtria. Per això et reclamem que un bon lloc ens reservis allà on sigui més dur el combat i més fera la feina endrapar. I així ens tens, Alexandre, al teu volt tots formats, amb les dents esmolades.

I UN BE!...

El Partido Radical s'ha apoderat de tots els tinters del Parlament.

En Lerroux tracta de guanyar-se les simpaties de la gent del Parlament valent-se d'una desesperada exhibició de mitjous «Mollor's».

En Romanones ha sortit a la caceria dels monàrquics.

** * *

En Pich i Pon ha estat homenatjat al Real Club Republicano Radical. Els comensals van demostrar una excessiva familiaritat amb els «coberts», els quals sotmeteren al jutjat de llurs famílies.

** * *

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es coneix que ha pujat al Poder el senyor Lerroux, i al «Ciero» li ha tocat una participació d'aquesta rifa! Si no hagués estat aquest petit avantatge, no es podrà permetre el luxe de tenir el seu servei informatiu, únic, com hem dit, a Europa, i que consisteix en unes ulleres amb vidres d'augment, amb les quals han provat els redactors, per tal que puguen veure en la dimensió natural les maquetes fetes a l'escala de 1:1000.

Los asistentes al acto fueron obsequiados con un lunch.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es coneix que ha pujat al Poder el senyor Lerroux, i al «Ciero» li ha tocat una participació d'aquesta rifa! Si no hagués estat aquest petit avantatge, no es podrà permetre el luxe de tenir el seu servei informatiu, únic, com hem dit, a Europa, i que consisteix en unes ulleres amb vidres d'augment, amb les quals han provat els redactors, per tal que puguen veure en la dimensió natural les maquetes fetes a l'escala de 1:1000.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es coneix que ha pujat al Poder el senyor Lerroux, i al «Ciero» li ha tocat una participació d'aquesta rifa! Si no hagués estat aquest petit avantatge, no es podrà permetre el luxe de tenir el seu servei informatiu, únic, com hem dit, a Europa, i que consisteix en unes ulleres amb vidres d'augment, amb les quals han provat els redactors, per tal que puguen veure en la dimensió natural les maquetes fetes a l'escala de 1:1000.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es coneix que ha pujat al Poder el senyor Lerroux, i al «Ciero» li ha tocat una participació d'aquesta rifa! Si no hagués estat aquest petit avantatge, no es podrà permetre el luxe de tenir el seu servei informatiu, únic, com hem dit, a Europa, i que consisteix en unes ulleres amb vidres d'augment, amb les quals han provat els redactors, per tal que puguen veure en la dimensió natural les maquetes fetes a l'escala de 1:1000.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es coneix que ha pujat al Poder el senyor Lerroux, i al «Ciero» li ha tocat una participació d'aquesta rifa! Si no hagués estat aquest petit avantatge, no es podrà permetre el luxe de tenir el seu servei informatiu, únic, com hem dit, a Europa, i que consisteix en unes ulleres amb vidres d'augment, amb les quals han provat els redactors, per tal que puguen veure en la dimensió natural les maquetes fetes a l'escala de 1:1000.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es coneix que ha pujat al Poder el senyor Lerroux, i al «Ciero» li ha tocat una participació d'aquesta rifa! Si no hagués estat aquest petit avantatge, no es podrà permetre el luxe de tenir el seu servei informatiu, únic, com hem dit, a Europa, i que consisteix en unes ulleres amb vidres d'augment, amb les quals han provat els redactors, per tal que puguen veure en la dimensió natural les maquetes fetes a l'escala de 1:1000.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es coneix que ha pujat al Poder el senyor Lerroux, i al «Ciero» li ha tocat una participació d'aquesta rifa! Si no hagués estat aquest petit avantatge, no es podrà permetre el luxe de tenir el seu servei informatiu, únic, com hem dit, a Europa, i que consisteix en unes ulleres amb vidres d'augment, amb les quals han provat els redactors, per tal que puguen veure en la dimensió natural les maquetes fetes a l'escala de 1:1000.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

Com es veu, la vaga de quatre mesos dels paletes, no ha afectat per res la construcció d'aquest superbi edifici, projectat per en Dencàs, el mes d'abril o una cosa així.

MOLT BEE!

TEATRE GREC
i d'«El Be Negre»

Medea», espectacle frívola en un acte i deu quadres, original dels aplaudits autors señoys Sèneca i Unamuno, amb música del popular mestre Gluck.

Producer: Cipriano Rivas Che-

Vedette: Margarita Xirgu.

Primer actor comic: Enric Bor-

rás.

Es sent una orquestra invisible, com si toqués per ràdio, s'encén un reflector i apareix la Sra. Xirgu, amb clamor i descalça, no pas per haver anat a menys, sinó per les necessitats del paper.

Sra. Xirgu. Distingut públic: Gràcies a l'esplendidesa del senyor Azafa i al talent del seu cunyat, el senyor Rivas Cherif, vostès van a veure una «Medea» més grega que no pas aquella que veuen els mateixos grecs. (Agafa una actitud grega i s'escargamella invocant el cel i provocant la pluja.) Oh! déus! L'Esterlich i altres companyans hellèniques em valguin! Fundació Bernat Metge, Plastírics i Veneciò-

los!!!!

Ara ve de sota terra una colla de ganàpies, molt ben penitents, baixen a la fossa de davant l'esca-

na, es donen les mans i rodan. Són els comparses, però ells no ho saben i es creuen que són els coreentes.

Els coreentes (rodant). — Olles,

oles de vi blanc; totes són plenes

de fang. De fang i de maduixes,

etcètera. (Despareixen pel fons.)

En aquestes altures, entra la di-

da de la senyora Xirgu. No ve pas

a reclamar el didatge, ja que aquest

fou pagat puntualment. Ve a fer

comèdia.

Sra. Xirgu. — L'Acropolis em valgu! La dida!

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de vedades i espe-

tafles modernes

Primer actor i director:

JOSEP SANTPERE

Pròxim divendres, dia 22 a les 10 nit

Inauguració de la Temporada

amb l'obra en 3 actes i 14 quadros

LA GOSSA

original de MONEZI - EON I LA

FOUCHARDIERE

Traduït de

LLUIS I GUILLEM QUINJOAN

Es despàtia en tots els Centres de Localitats

nyor Ramon Peña i del mestre Parera, amb la senyora Tina de Jarque de vedette.

***

I ara que parlem de gènere frívola, direm que el senyor Ramon Vinyas s'ha posat a escriure tres obres noves, amb la intenció de venjar-se de la crítica barcelonina. Només anunciar el propòsit, han presentat la dimissió del càrrec de crític teatral a llurs direccions respectives, els señoys Agustí, de «La Veu de Catalunya»; Corrés, del «Mirador»; Artís, de «L'Opinió»; Guansé, de «La Publicitat», i Palau, d'«El Matí».

Quan al crític d'«El Be Negre», no ha pogut diminuir, perquè en saber la notícia morí de manera instantània.

***

Per què el teatre castellà, tenint uns actors tan bons, té uns autors tan dolents? Això és el que ens preguntem a la sortida de cada estrena al teatre Barcelona, on hi ha una admirable companyia de la qual formen part actors tan admirables com les señoys Conxa Catària, Angelina Villar, Anna Maria Custodio, Irene Cala Alba i els señoys Manuel González i Gaspar Campos, entre altres. Els autors dolents es diuen, per ara, Fernández de Sevilla i Serrano Anguita. La setmana vinent n'afegirem algun altre a la llista.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere! Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

En Santpere es proposa inaugurar aviat la temporada a l'Espanyol. En unes declaracions d'aquestes que no s'acostumen a fer, però que s'acostumen a publicar als diaris, ha dit que ell no tenia cap gènere permanent, i que es proposava fer a cada instant allò que vulgué el públic. Santpere, Santpere!

Si hem de jutjar pel final de la temporada passada i t'hem d'agafar pel mot, et veuràs obligat a plegar.

***

</

ovelles esgarriades

Boigs d'alegria

I tan boigs, segons el senyor Ramiro las Murrias en un article que publica al «Diari de Tarragona» del dia 8, estan els cubs d'haver enderrocat Machado que, no sabent què es diuen, diu que:

Los ciudadanos pasean tranquilos por la hermosa isla y gritan: «¡Viva Cuca libre! ¡Muerda Machado!»

I després diuen que la cuca fa tant de mal. Però es veu que al costat de Machado és una benedició del cel, Ara, que sempre s'exagera.

Atencions nazis

La Vanguardia del dia 12 publicava el següent telegrama:

INCAUTACION DE APARATOS DE RADIO

Berlin, 9.—En Wolfs la policia se ha incautado de varios aparatos de radio de un cierto numero de personas que habian dificultado la emision de las ceremonias del congreso de Nuremberg, escuchando en cambio las emisiones alemanas que hacen los soviets.

Los detenidos serán llevados a un campo de concentración.—Fabra.

No es pot negar l'atenció del Govern nazi pels concentrats, que fins els envien aparells de radio, encara que sigui en qualitat de destinguts.

Una perla del Sr. Gual

Tots sabem que el glòrios ex-director de l'Instituto Nacional del Teatre (hem anomenat el senyor Adrià Gual) és un dels pitjors escriptors del país. Les seves llibertats amb la gramàtica i amb el sentit comú, són gairebé tan famoses com la seva influència meteorològica.

L'altra dia, en una lluena més que considerable publicada a «La Veu» sobre el teatre alemany, plagada d'allò que els savis en diuen solemes, barbarismes i armes al hombro, hi havia tal frase que acabava amb aquestes paraules:

...comença a dibuixar-se en el pla de les inquietuds teutones, fins i tot amb perill d'arrabassar-ne els límits.

«No hi haurà un àngel de Déu que arrabassi dels peus del senyor Gual la seva ploma criminal?»

És natural, però, que tan acostumtat al castellà com està l'inocent meteoròleg, no sap — pobret! — de quina manera traduir el verb *rebassar*.

L'Il·lustrat Fenosa ha acaparat Picasso tots els dies que ha estat a Barcelona.

Estantment com a detail que servirà per a la seva futura glòria el que Picasso, l'únic taller que ha visitat ha estat precisament el del distingit genii de l'escultura.

A més a més ha rebut de propina pel seu valuosos «ciceronatge» un precios dibuix, un que degudament enmarcat servirà per a donar pàtina i tracte internacional a l'insigne esquitxador del carquinyoli.

***

Per a la temporada que ve, la Sala Parés, anuncia grans esdeveniments.

Això ho diuen els diaris.

Ara que si els esdeveniments consisteixen en les exposicions que hi celebraran molts dels que tenen en cartera, que són els de sempre, hi veiem l'exposició però no l'esdeveniment.

Perquè per esdeveniment nosaltres entendrem que lloguerí sin Julio Borrell perquè dona una conferència sobre l'art de tirar «piropos», o a la Grau Sala per a fer jocs de mans o bé l'escultor Fenosa perquè parla de Miquel-Angel o d'algun benit per l'estil.

***

El dibuixant Callicò ha publicat un llibre de dibuixos que ha satisfet les ansies de les seyyores aficionades a la cuina finalis de l'autor.

Si mirem ben bé l'edició ens fa el mateix efecte que en literatura els llibres d'Esclassans que si bé és més revolucionari és igualment ensoñat i recomanable perquè hi vagi a suar i treure-hi essència la mosca tse-tse.

Nova divisió territorial d'Espanya segons el projecte del Sr. Pich i Pon.

El Sr. Pich resol el difícil problema dels nombrosos càrrecs que ha de proveir al Govern

Una de les dificultats més grans amb què s'ha trobat el Govern Lerroux ha estat, no pas la rectificació de la política socialitzant del Govern anterior sinó el nombre extraordinari de republicans de tota la vida, la conseqüència dels quals era imprescindible premiar amb un càrrec. No en va, però, el partit radical sobreia de tècnics en la matèria i quan anaren a visitar el Sr. Pich al Club Republicà del Passeig de Gràcia, ja estava resolt.

—Ja està resolt — foren les seves paraules exactes quan li feren la pregunta.

—Sí; ja ho pot dir al seu diari quan ho vegi retratat als meus. La cosa semblava difícil, però ha estat fàcil. Pensant-hi una mica tot es resol, no es necessita pas tenir el cervell a la romana com Mussolini.

—I, quin criteri seguiran?

—Procurarem que vagin a parejats: un radical de tota la vida, un de la U. P.; un radical de tota la vida, un de la U. P.

—I, com va anar?

—Miri, em varen consultar i, jo sí, que passo i ja està, com un joc de mans.

—I, com va ésser?

—Veureà. Jo tinc dos diaris, un del matí i un de La Nit. Abans en Mèrius els feia tots dos i els redactors eren allò que se'n diu barrejats, amb perdon dit. Però vaig veure que amb les mateixes pessetes podia tenir personal més variat feint-lo treballar la meitat i miri, va entrar en Montero i els altres i ara tinc dues redaccions, dos jocs de redactors. Per què, doncs, no es podia fer el mateix amb tots els càrrecs?

—Un pel matí i un per la nit?

—De càrrecs? No; de tipus lars. Un tipu lar per al matí i un per a la nit.

—Però, vol dir que hi cabran tots i que hi haurà feina per a tots?

—No m'ha pas entès. De primer, no es tracta pas de feina, perquè no es tracta pas de diaris meus; però és que ho farem tot doble o triple o de quatre o de cinc o el que convinguï. I tot, tot, els càrrecs ho han fet?

—No l'entenc pas ben bé.

—Sí, home. Miri. De prouineies n'hi ha 48...

—50?

—En el meu temps n'hi havia carentiocho. *Las Provincias de España, son carentiocho. Cataluña tiene cuatro, que son...*

—Sí, però ara n'hi ha 50. Qui les va fer? La República? Si que es va quedar curta.

—No, la dictadura.

—No la coneix, no la coneix!

—Bé, posem que n'hi hagi cinquanta, doncs jo en faig

LERROUX ha rebut moltes felicitacions

La Secretaria particular del cap del Consell de Ministres ens transmet el text de diversos telegrames rebuts pel senyor Lerroux amb motiu de la seva elevació (no de mires) a la Presidència del Govern de la República. Publicuem els més interessants:

«Barcelona. Cárcel Modelo. Sr. Alejandro Lerroux (a) «Emperador del Paralelo». Madrid.

Querido compañero: Emocionados triunfo ideales comunes, ahí van estos cinco y que aproveche, seguros de que aprovechará. Por los vagos últimamente detenidos, firman Benigno López (a) «Pendón» y Liberato Gutiérrez (a) «la Moñoz».

«Fontainebleau. Francia. — Sr. D. Alejandro Lerroux. Madrid.

Querido Ale: Olé los hombres! Contigo en el Poder, me siento lleno de optimismo. No desmayar y todo está ganado. Un abrazo y hasta muy pronto. En ti confío. — Alfonso R.»

«Barcelona. — Sr. D. Alejandro Lerroux. Madrid.

Respetado caudillo: Barrenderos Ayuntamiento Barcelona, promoción 1912, os saludan respetuosamente, renovándoles fiel adhesión. No cejad en vuestra campaña hasta que vuelva mayoría radical en Municipio esta ciudad. — López, Pérez, Martínez, Rodríguez y siguen las firmas hasta quinientos doce Garefas.»

«Benitortat, Valencia. — Sr. Presidente del Consejo de Ministros. Madrid.

Banda musical «Armonía matutina», de la Fraternidad Republicana de Benitortat, le felicita al mismo tiempo que le nombra «músic maestro», regalándole un bombín de homenaje para que lo toque por muchos años. — Vicente Blasco, cornetín.»

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.

Acabo de celebrar un Te Deum en acción de gracias por tu encumbramiento. S. S. me ruega te transmita sus bendiciones para tí y para todos tus ministros, incluso Botella Asensi. Expedimos, dirección España, primer tren de jesuitas

«Ciudad del Vaticano. — Amatísimo Alejandro; presidente del Consejo. Madrid.